I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006

av den 20 december 2006

om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 a,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget[1], och

[1] Europaparlamentets yttrande av den 14 februari 2006, (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 5 oktober 2006.

av följande skäl:

(1) Behovet av att utveckla regler för lokal gränstrafik för att stärka gemenskapens rättsliga ram på området för de yttre gränserna har behandlats i kommissionens meddelande "En framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser". Detta behov bekräftades den 13 juni 2002, då rådet godkände strategin för förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser, som därefter godkändes vid Europeiska rådets möte i Sevilla den 21–22 juni 2002.

(2) Det ligger i den utvidgade gemenskapens intresse att gränserna mot grannländerna inte utgör hinder för handel, socialt och kulturellt utbyte eller regionalt samarbete. En effektiv ordning för lokal gränstrafik bör därför skapas.

(3) Ordningen för lokal gränstrafik utgör ett undantag från de allmänna bestämmelser för gränskontroll av personers passage av EU-medlemsstaternas yttre gränser som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)[1].

[1] EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

(4) Gemenskapen bör införa kriterier och villkor som skall uppfyllas i samband med att man underlättar för gränsboende att passera en yttre landgräns enligt ordningen för lokal gränstrafik. Sådana kriterier och villkor bör bygga på en avvägning av å ena sidan intresset av att underlätta gränspassage för gränsboende med ärliga avsikter som har legitima skäl att ofta passera en yttre landgräns, och å andra sidan behovet av att förebygga olaglig invandring och potentiella hot mot säkerheten orsakade av olaglig verksamhet.

(5) För att förhindra missbruk bör som regel tillstånd för lokal gränstrafik bara utfärdas till personer som varit lagligen bosatta i gränsområdet i minst ett år. I bilaterala överenskommelser som har ingåtts mellan medlemsstaterna och angränsande tredjeländer kan det föreskrivas en längre bosättningsperiod. I välmotiverade undantagsfall, till exempel om det rör sig om minderåriga, förändringar av civilstånd eller mark som erhållits genom arv, kan det i dessa bilaterala överenskommelser även föreskrivas en kortare bosättningsperiod.

(6) Tillstånd för lokal gränstrafik bör utfärdas till gränsboende oavsett om de är skyldiga att inneha visering i enlighet med rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav[1]. Denna förordning bör därför läsas tillsammans med rådets förordning (EG) nr 1932/2006 av den 21 december 2006 om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 [2] som syftar till att undanta de gränsboende som omfattas av den ordning för lokal gränstrafik som inrättas genom denna förordning från viseringstvång. Följaktligen kan denna förordning endast träda i kraft tillsammans med den ändringsförordningen.

---

[1] EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 851/2005 (EUT L 141, 4.6.2005, s. 3).

[2] Se detta nummer av EUT.

(7) Gemenskapen bör införa särskilda kriterier och villkor för utfärdande av tillstånd för lokal gränstrafik till boende i gränsområden. Dessa kriterier och villkor bör överensstämma med de villkor för inresa som gäller för gränsboende som passerar en yttre landgräns enligt ordningen för lokal gränstrafik.

(8) Rätten till fri rörlighet för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar samt för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar, som enligt överenskommelser mellan gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och de berörda tredjeländerna å andra sidan, bör inte påverkas av införandet av gemenskapsbestämmelser om lokal gränstrafik. Om emellertid gränspassage underlättas enligt ordningen för lokal gränstrafik för gränsboende och detta innebär en mindre systematisk kontroll, bör denna lättnad automatiskt utvidgas till att gälla alla personer som är bosatta i det berörda gränsområdet och som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen.

(9) Vid tillämpningen av ordningen för lokal gränstrafik bör medlemsstaterna i förekommande fall få behålla eller ingå bilaterala överenskommelser med angränsande tredjeländer, förutsatt att överenskommelserna följer bestämmelserna i denna förordning.

(10) Denna förordning påverkar inte de särskilda bestämmelser som tillämpas i Ceuta och Melilla, i enlighet med Konungariket Spaniens förklaring om städerna Ceuta och Melilla i slutakten till avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990[1].

(11) Om boende i gränsområden missbrukar den ordning för lokal gränstrafik som fastställs genom denna förordning bör medlemsstaterna utdöma samma sanktioner som den nationella lagstiftningen föreskriver.

(12) Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning. Rapporten bör om så är nödvändigt åtföljas av lagförslag.

(13) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och friheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(14) Eftersom målet för den här förordningen, nämligen att fastställa kriterier och villkor för införandet av en ordning för lokal gränstrafik vid de yttre landgränserna, direkt påverkar gemenskapens regelverk om yttre gränser och därmed inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av förordningens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

---

[1] EGT L 239, 22.9.2000, s. 69.

(15) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning som inte är bindande för eller tillämplig i Danmark. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit denna förordning, besluta huruvida landet skall genomföra den i sin nationella lagstiftning.

(16) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[1], en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999[2] om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.

(17) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket[3]. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning som inte är bindande för eller tillämplig i Förenade kungariket.

---

1 EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.
2 EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.
3 EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

(18) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket[1]. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning som inte är bindande för eller tillämplig i Irland.

(19) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i beslut 2004/849/EG[2] och artikel 4.1 i beslut 2004/860/EG[3].

(20) Artiklarna 4 b och 9 c i denna förordning är bestämmelser som bygger på Schengenregelverket eller som på annat sätt hänför sig till det enligt artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

---

1 EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

2 Rådets beslut 2004/849/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 368, 15.12.2004, s. 26).

3 Rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 370, 17.12.2004, s. 78).

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas en ordning för lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser, och för detta ändamål införs "ett tillstånd för lokal gränstrafik".

2. Genom denna förordning bemyndigas medlemsstaterna även att ingå eller behålla bilaterala överenskommelser med angränsande länder för att genomföra den ordning för lokal gränstrafik som inrättas genom den här förordningen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning skall inte påverka bestämmelser i gemenskapslagstiftningen och i nationell lagstiftning om tredjelandsmedborgare angående

a) vistelser under längre tid,

b) tillträde till och utövande av ekonomisk verksamhet,

c) tull och beskattning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *yttre landgräns*: den gemensamma landgränsen mellan en medlemsstat och ett angränsande tredje land.

2. *gränsområde*: ett område som sträcker sig högst 30 kilometer från gränsen. De berörda staterna skall i sina bilaterala överenskommelser vilka avses i artikel 13, specificera vilka lokala förvaltningsområden som skall utgöra gränsområdet. Om någon del av ett sådant område är belägen mer än 30 kilometer men mindre än 50 kilometer från gränsen skall det ändå anses som en del av gränsområdet.

3. *lokal gränstrafik*: gränsboendes regelbundna passage av en yttre landgräns för en vistelse i detta gränsområde på till exempel sociala, kulturella eller dokumenterade ekonomiska grunder eller på grund av familjeanknytning under en period som inte överstiger tidsgränserna i denna förordning.

4. *personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen*:

   i) unionsmedborgare, i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen samt tredjelandsmedborgare vilka är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet och vilka som omfattas av direktiv 2004/38/EG[1],

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77). Rättad version i EUT L 229, 29,6.004, s. 35.

ii) tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar, oavsett nationalitet, som enligt överenskommelser mellan gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och deras ursprungsländer å den andra åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare.

5. *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen och som inte omfattas av punkt 4.

6. *gränsboende*: tredjelandsmedborgare som varit lagligt bosatta i gränsområdet i ett land som gränsar till en medlemsstat, under en period som närmare anges i de bilaterala överenskommelser som avses i artikel 13 och som skall vara minst ett år. I vederbörligen motiverade undantagsfall som närmare anges i dessa bilaterala överenskommelser kan en bosättning under en kortare period än ett år också anses skälig.

7. *tillstånd för lokal gränstrafik*: en särskild handling som införs genom kapitel III och som ger en gränsboende rätt att passera en yttre landgräns enligt ordningen för lokal gränstrafik.

8. *Schengenkonventionen*: konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna[1].

[1] EGT L 239, 22.9.2000, s 19. Konventionen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 (EUT L 191, 22.7.2005, s. 18).

Kapitel II

Ordning för lokal gränstrafik

Artikel 4

Villkor för inresa

Gränsboende får passera en grannmedlemsstats yttre landsgräns enligt ordningen för lokal gränstrafik på villkor att de

a) innehar ett tillstånd för lokal gränstrafik och, om så krävs, i de tillämpliga bilaterala överenskommelser som avses i artikel 13, en eller flera giltiga resehandlingar,

b) inte finns registrerade på spärrlista i Schengens informationssystem (SIS),

c) inte anses utgöra ett hot mot någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser, och särskilt inte finns registrerade på spärrlista i någon av medlemsstaternas nationella databaser på samma grunder.

Artikel 5

Varaktighet för vistelsen i gränsområdet

I de bilaterala överenskommelser som avses i artikel 13 skall den längsta tillåtna varaktigheten anges för varje oavbruten vistelse enligt ordningen för lokal gränstrafik, vilken inte får överstiga tre månader.

Artikel 6

In- och utresekontroller

1. Medlemsstaterna skall genomföra in- och utresekontroller av gränsboende för att kontrollera att de uppfyller villkoren i artikel 4.

2. Tillståndet för lokal gränstrafik skall inte stämplas vid in- och utresa enligt ordningen för lokal gränstrafik.

3. Punkt 1 skall inte påverka artikel 15.

Kapitel III

Tillstånd för lokal gränstrafik

Artikel 7

Inrättande av tillstånd för lokal gränstrafik

1. Härmed inrättas ett tillstånd för lokal gränstrafik.

2. Den territoriella giltigheten för tillståndet för lokal gränstrafik skall begränsas till den utfärdande medlemsstatens gränsområde.

3. Tillståndet för lokal gränstrafik skall vara försett med ett fotografi på innehavaren och åtminstone innehålla följande uppgifter:

a) För- och efternamn, födelsedatum, medborgarskap och bostadsort för innehavaren av tillståndet.

b) Utfärdande myndighet, datum för utfärdandet och giltighetstid.

c) Det gränsområde inom vilket innehavaren av tillståndet får röra sig.

d) Nummer på en eller flera giltiga resehandlingar som ger innehavaren rätt att passera de yttre gränserna enligt artikel 9 a.

Det skall i tillståndet klart anges att innehavaren inte har rätt att förflytta sig utanför gränsområdet och att missbruk skall beläggas med sanktioner enligt artikel 17.

Artikel 8

Säkerhetsdetaljer och tekniska specifikationer för ett tillstånd för lokal gränstrafik

1. Säkerhetsdetaljer och tekniska specifikationer för ett tillstånd för lokal gränstrafik skall överensstämma med de tillämpliga bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland[1].

[1] EGT L 157, 15.6.2002, s. 1.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen och de andra medlemsstaterna översända en modell för det tillstånd för lokal gränstrafik som utformas i enlighet med punkt 1.

Artikel 9

Villkor för utfärdande

Tillstånd för lokal gränstrafik får utfärdas till gränsboende som

a) innehar en eller flera giltiga resehandlingar som ger dem rätt att passera de yttre gränserna, i enlighet med artikel 17.3 a i Schengenkonventionen,

b) kan uppvisa handlingar som bevisar att de är gränsboende och har legitima skäl att ofta passera en yttre landgräns enligt ordningen för lokal gränstrafik,

c) inte finns registrerade på spärrlista i SIS,

d) inte anses utgöra ett hot mot medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser, och särskilt inte finns registrerade på spärrlista i medlemsstaternas nationella databaser på samma grunder.

Artikel 10

Giltighetstid

Tillståndet för lokal gränstrafik skall ha en giltighetstid på minst ett och högst fem år.

Artikel 11

Avgifter för utfärdande

Avgifterna för de administrativa kostnaderna för att handlägga en ansökan om tillstånd för lokal gränstrafik får inte överskrida avgifterna för en visering för kortare vistelse med möjlighet till flera inresor.

Tillståndet för lokal gränstrafik får utfärdas kostnadsfritt.

Artikel 12

System för utfärdande

1. Tillståndet för lokal gränstrafik får utfärdas antingen av konsulat eller av de administrativa myndigheter i medlemsstaterna som utsetts i de bilaterala överenskommelser som avses i artikel 13.

2. Medlemsstaterna skall föra ett centralt register över ansökningar om, utfärdade, förlängda och upphävda eller återkallade tillstånd för lokal gränstrafik och skall utse en nationell kontaktpunkt som på begäran av andra medlemsstater utan dröjsmål skall tillhandahålla information om de tillstånd som införts i detta register.

Kapitel IV

Genomförande av ordningen för lokal gränstrafik

Artikel 13

Bilaterala överenskommelser mellan medlemsstater och angränsande tredjeländer

1. För att genomföra ordningen för lokal gränstrafik skall medlemsstaterna få ingå bilaterala överenskommelser med angränsande tredjeländer i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

   Medlemsstaterna får även behålla befintliga bilaterala överenskommelser med angränsande tredjeländer om lokal gränstrafik. I den mån sådana överenskommelser är oförenliga med denna förordning, skall de berörda medlemsstaterna ändra överenskommelserna så att de blir förenliga med förordningen.

2. De berörda medlemsstaterna skall, innan de ingår eller ändrar några bilaterala överenskommelser om lokal gränstrafik med angränsande tredjeländer, rådfråga kommissionen om huruvida överenskommelsen är förenlig med denna förordning.

   Om kommissionen anser att överenskommelsen är oförenlig med denna förordning skall den underrätta den berörda medlemsstaten. Medlemsstaten skall vidta alla lämpliga åtgärder för att inom rimlig tid ändra överenskommelsen så att den blir förenlig med förordningen.

3. Om gemenskapen eller den berörda medlemsstaten inte har ingått ett allmänt avtal om återtagande med tredjeland, skall de bilaterala överenskommelserna om lokal gränstrafik med detta tredjeland inbegripa bestämmelser för att underlätta återtagandet av personer som befunnits missbruka den ordning för lokal gränstrafik som fastställs i denna förordning.

Artikel 14

Jämförbar behandling

I de bilaterala överenskommelser som avses i artikel 13 skall medlemsstaterna se till att tredjeländer behandlar både personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen och tredjelandsmedborgare som är lagligt bosatta i gränsområdet i den berörda medlemsstaten på ett sätt som åtminstone är jämförbart med behandlingen av gränsboende i det berörda tredjelandet.

Artikel 15

Underlättande av gränspassage

1. De bilaterala överenskommelser som avses i artikel 13 får innehålla bestämmelser om att underlätta gränspassage enligt vilka medlemsstaterna får

   a) upprätta särskilda gränsövergångar som endast är öppna för gränsboende,

   b) reservera särskilda filer för gränsboende vid de vanliga gränsövergångarna,

   c) med beaktande av de lokala förhållandena och om det i undantagsfall finns särskilda skäl ge gränsboende tillstånd att passera deras yttre landgräns på andra fastställda platser än vid de tillåtna gränsövergångarna och på andra tider än de fastställda.

2. Om en medlemsstat beslutar att underlätta för gränsboende att passera gränsen i enlighet med punkt 1, skall en sådan åtgärd automatiskt utsträckas till alla personer som är bosatta i det berörda gränsområdet och som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen.

3. Personer som regelbundet passerar den yttre landgränsen och som tjänstemannen vid gränskontrollen känner väl på grund av att de ofta passerar gränsen skall i regel endast kontrolleras genom stickprov vid de gränsövergångar som avses i punkt 1 a och i de filer som avses i punkt 1 b.

   Dessa personer skall då och då, utan förvarning och med oregelbundna intervaller, genomgå noggranna kontroller.

4. Om en medlemsstat beslutar att underlätta för gränsboende att passera gränsen i enlighet med punkt 1 c

   a) skall tillståndet för lokal gränstrafik, utöver de uppgifter som krävs i artikel 7.3, innehålla uppgifter om var den yttre landgränsen får passeras och under vilka förhållanden,

   b) skall den berörda medlemsstaten genomföra slumpmässiga kontroller och utföra regelbunden övervakning för att förhindra obehörig gränspassage.

Kapitel V

Slutbestämmelser

Artikel 16

Ceuta och Melilla

Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka de särskilda bestämmelser som gäller för Ceuta och Melilla, i enlighet med Konungariket Spaniens förklaring om städerna Ceuta och Melilla i slutakten till avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

Artikel 17

Sanktioner

1. Medlemsstaterna skall se till att eventuellt missbruk av det system för lokal gränstrafik som inrättas genom denna förordning och genomförs genom sådana bilaterala överenskommelser som avses i artikel 13 beläggs med sanktioner enligt nationell lagstiftning.

2. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande och bland annat omfatta en möjlighet att upphäva och återkalla tillstånd för lokal gränstrafik.

3. Medlemsstaterna skall föra ett register över samtliga fall av missbruk av ordningen för lokal gränstrafik och av utdömda sanktioner i enlighet med punkt 1. Dessa uppgifter skall var sjätte månad översändas till övriga medlemsstater och till kommissionen.

Artikel 18

Rapport om genomförandet av ordningen för lokal gränstrafik

Senast den 19 januari 2009 skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförande och tillämpning av den ordning för lokal gränstrafik som upprättas genom den här förordningen och genomförs genom de bilaterala överenskommelser som ingåtts eller behållits i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning. Rapporten skall om nödvändigt tillsammans med lämpliga lagförslag.

Artikel 19

Anmälan om bilaterala överenskommelser

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla alla de bilaterala överenskommelser som avses i artikel 13 samt varje uppsägning eller ändring av dessa överenskommelser.

2. Kommissionen skall göra den information, som överlämnats i enlighet med punkt 1 tillgänglig för medlemsstaterna och allmänheten genom att offentliggöra den i Europeiska unionens officiella tidning eller på annat lämpligt sätt.

Artikel 20

Ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen

Bestämmelserna i artikel 136.3 i Schengenkonventionen skall ersättas med följande:

"3. Punkt 2 skall inte tillämpas på bilaterala överenskommelser om lokal gränstrafik som avses i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser*.

_____

* EUT L 495, 30.12.2006. "

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2006.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
J. BORRELL FONTELLES	J. KORKEAOJA
Ordförande	*Ordförande*